

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 278
Joi,
9
Ianuarie
1992
5 lei

CUGETUL ZILEI

În răstriaște arată-te curajos și tare, și de asemenea, strînge cu prudență pînzele umflate de un vînt prea prielnic.

HORATIUS

Zicale și realități

Nu-s vremurile sub om, ci bietul om sub vremi — zicea cronicarul. O concepție, într-un fel — pentru individ — înțeleaptă, dar extins la nivelul întregii societăți acest fatalism ne poate pierde. Și, noi românii, avem ceva experiență în acest sens. Tocmai de aceea nu ne-am pierdut. În fond, miracolul românesc — așa cum istoricul Gheorghe Brătianu încerca să-l explice — în asta constă. Românul, structural, nu-i pesimist. Doza de scepticism pe care o afișează îl înalță — cum de altfel îi stă bine oricărui ins conștient de mult-puținul ce i l-a dat Dumnezeu (pe cei ce se cred buricul pămîntului nu-i consider români, chiar dacă-i cheamă Ion, Petre, ș.a.m.d.). Iar românul știe și apreciază acest dar Divin, chiar și atunci cînd, luîndu-și semenul peste ... opincă, zice: „A vorbit și Ion că și el e om”. Gravitatea și-o exprimă însă altfel: „Ce țî-e scris, în frunte țî-e pus”. Se stabilește astfel un echilibru greu de zdruncinat care, însă, nu se manifestă

la vedere și de aceea străinii ne taxează la „un preț” mult mai scăzut decît valorăm. Dar, vorba aia, străinul — tot străin. Ceea ce doare e faptul că ai noștri, sau aparent ai noștri, încearcă să ne joace la „alba-neagra”. Românul o ia — și îi ia — în ris. Apoi, tot vorba lui: „Dă-i Doamne românului mintea de pe urmă”. Adesea „mintea din urmă” se dovedește a fi prea tîrzie. Și iarăși o consolare: „Urma alege!”. Numai că, după alegeri — acum sîntem în această situație — va fi cu adevărat prea tîrziu. Tot noi zicem: „Cine nu deschide ochii, deschide punga” — ce pungă domnule, că-i lipită pe dinăuntru!

Trăim, e adevărat, vremuri grele, dar tot atît de adevărat — paradoxal — e faptul că ne sînt favorabile. Acum avem posibilitatea să fim noi înșine — la pragul de jos, e adevărat — pentru a urca treptele ce ni le-am construit, prin vremi, în gîndul bun.

Nu alegeți cu ochii închiși!

TRAIAN SUCIU

CIVICA Fatalism sau realitate

Moto:

„Amară e viața unui popor, ce este mereu silit a-și risipi puterile”

Mihai Eminescu (Opera politică, vol. I)

Este uluitor cît de actuale apar gîndurile exprimate sub pana lui Mihai Eminescu în paginile ziarului „Timpul”, la care devine colaborator din toamna anului 1877, părăsînd ziarul „Curierul de Iași”.

A venit la București urmare propunerii lui Slavici, care, la acea vreme ducea aproape singur greul publicației.

La ziarul „Timpul” își dezvoltă Eminescu măiestria gazetărească, pentru că în perioada respectivă capitala îi furniza o gamă largă a frământărilor politice și aspectele sociale deosebit de acute ale majorității populației, aflată de acum într-o Românie de curînd independentă, însă trunchiată, dar pe care el o dorea reîntregită.

De la venirea lui, ziarul „Tribuna” devine o tribună a doctrinei politice naționale, activitatea sa fiind indisolubil legată de multe personalități de seamă ale sfîrșitului de secol — T. Maiorescu, Al. Lahovari, Lascăr Catargiu, I. A. Cantacuzino și mulți alții.

Articolele sale, nebănuite de multe, constituie „Opera sa Politică” adunate în două volume prin grija d-lui profesor I. Crețu, „cugetări” ce-si păstrează valoarea și care, pe merit, îl aureolează, de altfel, pentru întreaga sa operă ca Geniu al literaturii române.

Clarviziunea ideilor, rod al genului său, face ca adevărurile ieșite de sub pana sa

să constituie pentru zilele noastre o realitate, pe cît de crudă pe atît de zguduitoare, deși de la apariția articolelor numărăm o sută de ani.

Umanismul eminescian, ce transpare în opera sa, inclusiv în cea politică, scoate în evidență dragostea de țară de binele ce i-l dorește, de grija pentru protejarea intereselor oamenilor, a demnității acestora, a tihnei pentru activitatea ce fiecare desfășoară.

Reactualizînd, putem spune că Eminescu a luptat vehement împotriva încălcărilor drepturilor omului, neputînd ilustra mai bine acest lucru fără a-l cita: „trebile publice merg rău și că cele mai multe dintre clasele societății noastre au fost jignite în interesele lor legitime și greu încercate în buna lor credință” — adăugînd, în stilul său uneori caustic și la un mod impersonal, că „un spirit fatal” s-a cuibărit în societatea noastră, și anume: „hidoasa pocitură ce a semănat în țară discordie și ură”, și, în continuare, spune că atunci cînd omul se află într-o asemenea situație, „el are tendința firească de a-și asigura în viața publică o înfriurire hotărîtoare, și această tendință e cu atît mai puternică, cît cît interesele jignite sînt mai legitime, și cu atît mai covârșitoare, cu cît jignirea e mai general simțită”.

Luînd aminte la aceste cugetări, oare putem nega autenticitatea lor, oare putem omite repetatele jigniri colective la care am fost supuși în ultimii doi ani de nenumărați „conșonați” care, nețîgăduiți, au filtrat în prealabil gravitatea jignirilor, atunci cînd ele au fost profe-

rate (huligani, golani, destabilizatori, proști sau, mai de curînd, idioți)? Nu este admisibil

În această manieră, „chiagul” ce poate uni populația într-o societate omogenă și organizată se diluiază, efectul fiind acela că se instalează o nedumerire bolnăvicioasă, din care se poate ieși prin acordarea respectului pentru toți membrii ce alcătuiesc societatea, prin protejarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin instalarea unui regim politic cu adevărat democratic, ce nu are nimic comun cu democrația „originală”.

Liviu LALU

Campania electorală

Primarul și consilierii

În orice țară civilizată, printre care s-a numărat și România pînă la căderea ei în ghiarele comunismului, elementul de bază al democrației l-a constituit administrația locală. Alegerile din acest început de an sînt cu atît mai importante cu cît au menirea de a restabili o normalitate în viața noastră publică. Multe și variate speranțe se leagă de această „sesiune electorală”, dar considerăm că nu e lipsită de importanță o scurtă rememorare a tarelor care au viciat funcționarea instituției numită Primărie.

Dictatura roșie odată instalată a trecut la transformarea instituțiilor administrației de stat în unele ale opresiunii și terorii. Comunicarea dintre conduși și conducători s-a limitat la ordine emise de către cei din urmă către cei din urmă. Sprijinită copios de către trupele M.I., primăriile au devenit factorii principali în distrugerea agriculturii, părăsirea și decăderea sate-

lor, iar în final demolarea lor prin așa zisa sistematizare rurală. Avalanșa birocratică de adevăruri și paraadeverințe necesare peste tot i-au transformat pe funcționarii acestor instituții în adevărați cerberi, de al căror bun plac depindea soluționarea oricăror probleme. Încetul cu încetul corupția s-a adîncit devenind o realitate cotidiană. Suprapunerea funcțiilor de partid peste cele de stat nu a făcut decît să încurajeze pe toți profitorii, de la mic la mare, în a se căpătui, primăria devenind un fel de vacă bună de muls.

Găselnița numită „rotația cadrelor” nu a făcut decît să omogenizeze spiritul de în-virteală la nivelul întregii țări. Nu trebuie decît să ne gîndim la cele petrecute în ultimii doi ani, cînd în majoritatea localităților funcțiile de primari au fost preluate de tovarășii din rezerva de cadre a fostului partid unic,

(continuare în pag. a II-a)

Marius GHEORGHIU

Recensămîntul populației

Toate datele sînt importante

Nu se poate face o diferențiere valorică între întrebările care compun formularul de recensămînt. În ultimă instanță toate sînt la fel de importante, în măsura în care oferă indicii asupra gospodăriilor și persoanelor ce le compun.

Unitatea structurală fundamentală a recensămîntului este sectorul de recensămînt, în care activează un recenziu — deci persoana care înregistrează efectiv datele. La 711 sectoare de recensămînt cîte conține Sibiu, există 711 recenziuri. Recenziurii formează o categorie eterogenă, la care ponderea e dată de cadrele didactice: educatori, învățători, profesori — de la grădinițe și școli

sibiene. Pe lîngă aceștia există însă studenți, salariați de la primărie și prefectură, dar și pensionari. Fiecare recenziu dispune de legitimație nominală și ecuson prin care se legitimează.

La 4-6 sectoare de recensămînt se constituie o secție de recensămînt, care este coordonată de un recenziu șef. În Sibiu există 146 de recenziuri șefi, 10 secții de recensămînt constituie o circumscripție de recensămînt, coordonată de un controlor de circumscripție. Acesta este de regulă directorul școlii unde își are sediul circum-

(Continuare în pag. a IV-a)

Lucian FILIP

Frumos se mai vede Sibiu... din aer.

Foto: Iulian PREDA

Ioane, Ioane...

... în seara zilei onomastice, la o oarecare oră, ți-am auzit vorbirea la radio. Crainica a rugat auditoriul să asculte cu atenție, drept care m-am conformat. S-o fi dat, probabil, și la TVR. O mică diferență. Poate un zimbet telegenic. În plus mă asociez la urările de bine dar nu și la conținutul și, cu atât mai puțin, la stilul spicului. N-aș spune că nu ești un bun vorbitor, dar chiar nu te poți debarasa de acel limbaj de doagă? Dar nu acesta este cel mai important lucru, deocamdată. Dacă am reținut bine, vorbeai, printre altele, de un anume „lichelism politic”. Puteai fi mai concret. Dacă tot este democrație (fie ea și originală) ar fi fost bine să știm și noi cine sînt lichellele. Domnia ta, în calitate de președinte aveai căderea, dacă nu obligația, să ne deschizi și nouă ochii ca să știm de cine să ne păzim. Nu putem merge pe ghici-te. Poate este chiar prea tirziu. Din câte ne amintim au fost cîndva anumiți „oameni de bine” și poate mai sînt și acum, care vor să ne indice lichellele, dar nu i-ai luat în seamă.

De critică și autocritică sîntem sătui mai de mult timp. Poate nu era rău să fi acționat

la timp. Te-ai răfuit cu „golani” din Piața Universității, în loc s-o faci cu adevăratele lichelle. Faptul că cei care îți erau în preajmă, în seara cu pricina, te-au aplaudat, nu schimbă cu nimic situația. Cel mult, ne amintește de o epocă nu de mult dispărută, cînd se practica asiduu asemenea festinuri cu aplauze. Și eu te-am aplaudat o dată în mod sincer. La un anume congres, prin 1976. Făceam parte din secțiunea pe care o conduceai. După modul în care ai pus anumite probleme s-a văzut că ești un lider comunist neconformist și că nu-ți prea pasă de secretarul general al p.c.r. Dar de ce (dacă pot să te întreb) a fost nevoie de încă 13 ani de chinuri și suferințe pentru poporul din care faci parte, ca să ieși taurul de coarne? Cînd ai făcut-o, avînd în spate multimele revoltate, te-ai lăsat înconjurat de lichelle care ți-au insuflat ideea că te afli, sigur, călare pe situație. Acum cînd credul moral și politic îți scade vertiginos, este zadarnic să ne mai vorbești de lichelism politic. Românul a început să se deștepte. De aceea să zice: Ioane, Ioane, nu toată lumea doarme...

George LIMBEANU

Sfîntul Ion cu Ion

Pe vremea cînd în țara noastră sufla încă vîntul ateismului științific, se prelindea, de către politicieni de partid și de stat, că „opiulul popoarelor” — religia — ar fi dispărut. În consecință, de Crăciun, de Paști și de ocazia altor sărbători creștine se muncea. Adică oamenii se prezentau la serviciu în haine de sărbătoare, cu pachete de cozonaci, prăjituri, ouă roșii etc. În funcție de împrejurări și, mai pe față mai pe ascuns, încercau să păstreze strămoșeasca dătină. Activiștii își inventaseră sau împrumutaseră de la tovarășii de idei din răsărit alte sărbători, cu parazi militari, demonstrații ale clasei muncitoare, coruri, dansuri tematice și cite altele.

Vremurile s-au schimbat și iată că actualii foști conducători au fost nevoiți să vi rezze cu 180 de grade și după o catehizare, în pas alergător, să se apropie de biserică mimînd credința. Am avut astfel ocazia de a-i vedea jucîndu-și cu toată seriozitatea rolurile tragi-comice asumate cu diferite prilejuri (ba făcîndu-și cruci și țînînd

în mîini luminări și trandafiri, ba rînjînd în timpul cite unui serviciu divin etc.). Ei s-o fi părut însă prea puțin pentru că iată, al doilea președinte al țării consideră oportunitate să-și sărbătorească și ziua numelui mic — Ion — în propriu-i palat invitîndu-și obișnuita ceată de adulatori la un banchet în onoarea sa. Veselia prezidențială era atît de mare încît era bine că purta și urechi pentru a nu rîde cu gura în jurul capului. De remarcat a fost faptul că au lipsit pionierii și utediștii, nu s-au intonat cîntece patriotice și, cel puțin în public, nu l s-a raportat nimic. Nici televiziunea nu s-a dovedit cooperantă, pentru că nu a prezentat nici un dans tematic, fie el chiar și cu lămpașe minerești. Păcat că sărbătoritul nu s-a ghidat după principiul „ce ție îți place și altuia îi face” pentru că atunci ar fi putut ridica o cupă de șampanie și românul de rînd, care nici nu prea are după ce să bea apă.

Pînă una alta însă pot să vă spun că mai există un Sfînt Ilie, dar în ciuda atenției cu care am cercetat

calendarele creștinești nu am găsit nici un Sfînt Escu. Probabil un viitor volum „Omagiu” va compensa această regretabilă scăpare.

Marius GHEORGHIU

Bielele noastre sărbători

Soborul Sfîntului Ioan Boțetătorul e una din cele mai mari sărbători ale românilor. Ultima din lunga serie a sărbătorilor de iarnă. E deci un prilej de petrecere, petrecerea se transformă în... te miri ce. De pildă, marți seara, pe la orele 18, în gangul de lingă pensiunea „Unicum” era imbulzeală și un freamăt de nedescris. Se „dădea” bere cu 46 lei sticla (inclusiv garanția). În consecință, pe trotuar

erau înșirați zeci de bărbați cu sticle în mîini. Ba unii au intrat prin curțile vecine, mă rog, fiecare s-a acuit pe unde a apucat. Mare hărmălaie, mare. Se vorbea vulgar, erau insultați trecătorii, erau acostate femeile. Dacă o asemenea stare de lucruri e inadmisibilă pînă și în cea mai sordidă crîsmă, cum poate fi calificată atunci cînd se produce în plin centrul orașului?

Și în „Orașul copiilor” ar fi multe „hibe” de semnalat. Cel mai neplăcut lucru este

că zăpada s-a topit, ca peste tot, fiind un fel de flească prin care forfotesc copii, dar mai ales adolescenții ce se inghesuie la „cursele de cai” și la platforma cu mașinuțe electrice. La tonetele de dulciuri nu bomboanele, ciocolata ori „pufuleții” erau cele mai cumpărate ci... pachetele de „Mustang” sau „Cooper” (deloc ieftine: „Mustang” — 99 lei pachetul, iar „Cooper” — 108 lei pachetul). Mai lipsea țuica fiartă. Vorba aia „Dacă-i bal, apoi bal să fie!” (Teo)

Dan Ioan BOGDAN

ECONOMIA DE BILCI

În ceea ce privește liberalizarea prețurilor sînt din ce în ce mai siguri că România a fost un „poligon experimental” pentru marele vecin de la Răsărit. (Republica Moldova, deși suverană și independentă e, deocamdată, aservită economic fostului URSS, deci încă în sfera de influență a acesteia. Ca în nenumerate alte dați). Experiența fiind efectuată, roadele ei fiind concludente, s-a trecut la aplicarea rezultatelor ei. În noul an liberalizarea prețurilor a fost explozivă în Comunitatea Statelor Independente. În Rusia, în Ucraina, în alte state printre care și Republica Moldova, majoritatea prețurilor au crescut de la 3 pînă la 12 ori!!! Ceea ce la noi s-a făcut în etape, la „ei” s-a făcut brusc. În stilul „balșoi” și nerușinat, propriu rușinilor.

Însă noul an ne-a adus ploc și nouă alte majorări ale prețurilor. Preluînd tactica reașezării prețurilor de pe vremea lui Ceaușescu, producătorii și comercianții noștri procedează la creșteri neanunțate ale prețurilor. Motivele invocate? Creșterea costurilor de producție, datorate creșterii prețurilor la combustibili și la materiile prime. Și cum întreprinderile sînt ecorelate economic, creșterile vin în cascade care, datorită

sezonului rece, s-au transformat în avalanșe ce nu mai pot fi stăvilit.

În cele ce urmează vom consemna unele prețuri sporite la alimente (adică acolo unde ne doare mai tare): cîrnați „Cabanos” — 441 lei/kg; piept fiert — 236 lei/kg; cremvurști — 313 lei/kg; „polonez” — 234 lei/kg; costîță — 180 lei/kg; salam „Mistret” — 274 lei/kg; șuncă — 640 lei/kg; mușchi „țigănesc” — 702 lei/kg. „Pînă cînd vor fi valabile noile prețuri?” — făcea haz-de-necaz un client, la magazinul alimentar nr. 95 („Floașu”). Vînzătoarea a ridicat din umeri. Privind la prețul mușchiului „țigănesc” — (702 lei/kg) un cetățean a exclamat cu ciudă: „Două” de kile de mușchi de așa costă cît un porc întreg!”

Să trecem mai departe: brînza topită „Olanda” sau „Cedar” costa 34 de lei bucata de 100 g; crema „Excelent” — 41,50 lei/cutie; cafeaua boabe — 1090 lei/kg; cafeaua „Casino Gold” (pachetul de 500 g) — 585 lei; margarina 33 lei/buc; napolitanele „Sport” — 15,25 lei/bucata; stîks-uri — 24,50 lei punga; merele — 42 lei/kg s.a.m.d. pînă în pinzele albe.

Precizez că aceste prețuri sînt la magazinele de stat. La

cele particulare, desigur, sînt mai mari. Funcție de adaosul comercial, adică de obrazul patronilor...

Așadar, anul 1992 a început prost. Iar economia românească nu dă semne a se înzdrăveni. Însăamnă că, încă o dată, din păcate, am avut dreptate toți cei care am protestat împotriva debutului Reformei prin liberalizarea prețurilor. Căci tranziția pe care o parcurgem nu este spre o economie de piață ci spre una de coșmar. Nu trebuia oare început cu producția, cu stimularea acesteia pe principiul proprietății private?

Ovidiu TOMULEȚIU

INFORMAȚII CULTURALE

TEATRUL DE STAT SIBIU programează următoarele spectacole: piesa „Chang Eng” de Goran Tunsrom, vineri 10 și joi 16 ianuarie, ora 19; piesa „Cartoteca” de Tadeusz Rozewicz, sîmbătă 11 și marți 14 ianuarie; piesa „Maitre Pathelin” (la secția germană), joi 9 ianuarie, ora 17 și miercuri 15 ianuarie, ora 18.

La videoteca culturală, în sala Teatrului va putea fi urmărit filmul „Balul pompierilor”, duminică 12 și luni 13 ianuarie, de la orele 17 și 19.

CLUBUL DE JAZZ „NAE IONESCU” prezintă vineri 10 ianuarie, la ora 18, la Casa Tineretului (str. Mitropoliei nr. 30), din ciulul „Istoria jazz-ului”, tema „JAZZ ROCK — CHICK COREEA”. Prezintă Gabriel Albrecht.

Clubul de jazz așteaptă oferte pentru sponsorizarea Festivalului Internațional de Jazz Sibiu '92, la telefoanele: 499 33, 343 78 și 347 05. (O.T.)

Romeo, Julieta și alegerile

Sub balcon, Romeo încearcă încă o dată să o păcălească pe tînăra Julieta care nu mai este chiar atît de virgină ca în urmă cu doi ani, cînd a reușit să escaladeze mult prea ușor balconul. Lăcrimile de crocodil ale lui Romeo subliniau o iubire nemărginită care urma să se manifeste în cel mai original stil democratic.

Și așa a fost.

După ce junele nostru veronez, dintr-o familie în care FSN-ul circula în singe s-a văzut în balconul Julietei, toată lumea a sesizat că era vorba de o tragere pe sfoară de toată frumusețea. Romeo nu s-a dovedit nici atît de frumos cît vroia să pară, nici atît de cînstit, nici atît de viril cum i-a mers vestea. Așa că nu i-a rămas decît să facă eforturi deosebite pentru a ametei cumva timp de doi ani opinia publică, dar în acțiunile sale a făcut tot felul de gafe pe care nu a mai reușit să le acopere.

Zilele acestea, într-o clipă de neatenție, Romeo s-a trezit în stradă în fața ușii închise. Cu pași furiași s-a strecurat sub balcon și într-o încercare disperată de a o convinge pe Julieta de dragostea sa, miorlăie ca un cotoi vorbe de iubire.

Cine să-l mai creadă?

Cine să-l mai vrea? Nici măcar Julieta.

Baladă din țara lui Nime'

În țara lui Nime'-s alegeri locale și-i hibă, și-i bai și interesele-s mari comunistii fac horă și-n deal și-n vale bucuroși că au sprijin și că sînt încă tari

elefanții locali dansează pe scenă rînjesc scurt și parșiv pe sub trompa de gumă se gîndesc doar la lupta ce va fi în arenă la scenariu, la sfori, le mai arde de glumă

cei mai pudici așteaptă cu nevoie de îndemn cei cu bani vor alți bani, bogăția să-i țină credincioșii se roagă să primească un „semn” cei netoți vor să scape de mîntea puțină

între timp viața rîde și pășeste înainte ce e scump va fi parcă mult mai scump mîine va fi greu va fi trist într-o viață cuminte în care coji am avut dar n-am avut pîine

bucuroși că au sprijin și că sînt încă tari comunistii fac horă și-n deal și-n vale și-i hibă și-i bai interesele-s mari pen-că-n țara lu Nime'-s alegeri locale.

Ahenobarbus

Primarul și consilierii

(urmăre din pag. I)

pentru a ne da seama de gradul de decădere la care au ajuns aceste instituții. Aplicarea Legii fondului funciar, modul de gospodărire al spațiului locativ, felul în care se

păstrează curățenia localităților și se realizează aprovizionarea lor cu pîine, apă, gaze sînt tot atîtea probleme rămase nerezolvate, pentru a nu mai vorbi de felul în care au fost gestionate ajutoarele sosite din străinătate, spațiile comerciale etc.

Pentru însănătoșirea țării, trebuie în primul rînd însă-nătoșită administrația locală. Cei care candiează la posturile de primari și consilieri își asumă, astfel, extrem de dificila sarcină a a reforma un sistem blocat și corupt. Se impune, deci, ca ei să fie nu doar buni gospodari ci și oameni de mare corectitudine, la care să primeze bunul simț și nu dragostea de putere și înăvutire. Să nu uităm că mandatul este de patru ani, iar cei ce vor fi aleși au de luptat cu un sistem ce s-a instalat în 40 de ani.

Abandonați sub cerul lui Dumnezeu

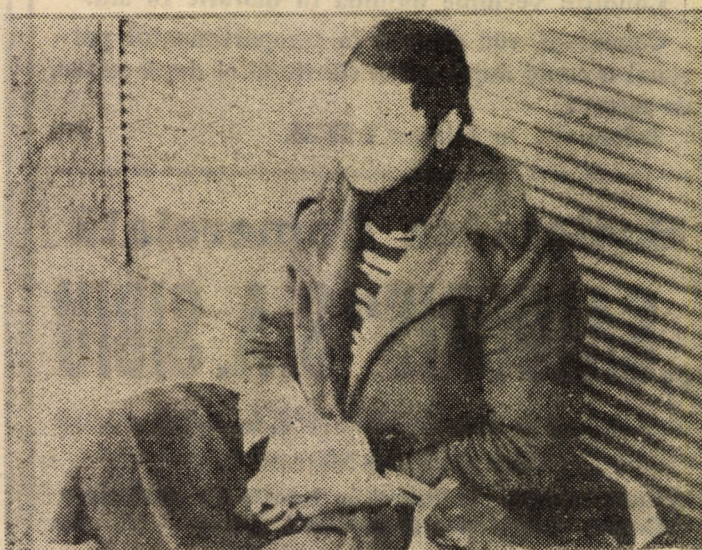

Cerșetori au fost și vor mai fi — probabil — cât e lumea și pământul. La noi, însă, această plagă socială nu există doar ca excepție, dimpotrivă, tinde să devină o instituție națională... neoficializată, în care populația este reprezentată pe vîrste, sexe, naționalități... (Mă mir că nu cer să-și depună candidații pentru alegerile locale și generale).

Sînt pline străzile (mai ales cele principale) de acești oameni pe care orînduirea „cea crudă și nedreaptă” — trecută și prezentă — i-a abandonat sub cerul lui Dumnezeu, spre a fi preluați — da, preluați de niște șacali ai lumii interlope și exploatați — da, exploatați — fixîndu-li-se un anume bir pe „venituri”. Cîndva, șacalii erau „oamenii” ordinii publice, dar acum cine sînt ei? De la cerșetori nu se poate afla nimic precis în acest sens. Se tem să nu „rămînă pe drumuri” — cum îmi spunea un ciung — de parcă acum ar trăi în palate! Așadar, la atîta nefericire se mai adaugă și frica (e adevărat că de această boală a suferit întreg poporul aproape o jumătate de veac).

Cum pot fi ajutate aceste biete ființe aruncate de soartă peste bordul unei corăbii, care și ea plutește în derivă? — cîrmacii actuali ocupîndu-se în exclusivitate de funcțiile lor, de bunul lor trai și de... vorbele găunoase ale reformei, ale falsei privatizări, ale democrației schiloade care, azi-mîine, o să semene, pînă la identitate, cu milogii care cer pomană un ban.

În formularele recensămîntului care a demarat zilele acestea ar fi trebuit prevăzută și rubrica „cerșetor” — autorizat, neautorizat, cu sau fără patron, bogat, sărac, amulant, cu loc stabil etc. Asta, pentru o reală oglindă a societății românești actuale...

Mica publicitate

VÎNZĂRI-CUMPARĂRI

- Vînd video rekorder Akai. Informații telefon 428 08. (13)
- Cumpăr teren pentru construcție industrială minim 3000 m.p. Informații telefon 88117. (11)
- Cumpăr baterii AG 13. Adresați telefon 15210, între orele 8—15. (MP)

DIVERSE

- Transport marfă și persoane cu Microbuz 9 locuri. Telefon 72793. (MP)
- Inginer autorizat execut la domiciliul clientului adaptare sonor pentru televizoare color străine. Nu repar! Telefon 33126. (14)
- Medic stagiar caut garsonieră sau administrez locuință din plecări. Telefon 80307. (15)

Societatea Comercială

„AGRIMEX” S.A. Șura Mică

angajează prin CONCURS:

• UN MORAR

Condiții: vechime minimă în morărit 10 ani.

Candidații vor depune la compartimentul personal o copie după actele de studii și după cartea de muncă.

Informații la telefon 13926. (4)

Societatea Comercială

„SALUBRIS” S.A. SIBIU

organizează în data de 13.01.1992, la sediul unității din str. Valea Mare nr. 6,

licitație pentru preluarea în locație de gestiune a WC-ului public din P-ța Gării (parc). (5)

Societatea Comercială

„ȘOFERUL AMATOR” S.A. SIBIU

organizează cursuri de conducere în vederea obținerii permisului de conducere cat. B cu durată de 6 săptămîni.

Societatea noastră asigură 30 ore de conducere și 40 de ore de teorie pentru cursuri complete. Se pot efectua cursuri intensive, cu program redus de ore, cu și fără combustibilul clientului.

Totodată oferă posibilitatea testării cunoștințelor în domeniul legislațiilor rutiere, cu chestionare în fiecare LUNI între orele 14—17 la sala ACR, str. Cîrlova.

Doritorii se vor adresa telefonic la nr. 17875 sau personal la sediul societății — str. OBORUL DE VITE nr. 7 Sibiu.

Vă așteptăm cu drag. (6)

PROGRAM

Joi, 9 ianuarie 1992

Film: 16,10 — Virstele peliculei; 21,30 — Film serial: Dalas. Episodul 90.

Muzică: 10,55 — Super Channel: clipuri cu King of Fools, Cathy Denis, Doors, Mc Hammer, Kilie Minoque; 13,30 — Jazz-magazin: Festivalul Internațional de Jazz — Brașov 1991 (IV).

Știință: 16,45 — Serial științific: Revoluția vieții (X).

Sport: 20,35 — Sport; 23,50 — Stadion.

Toate datele sînt importante

(urmare din pag. 1)

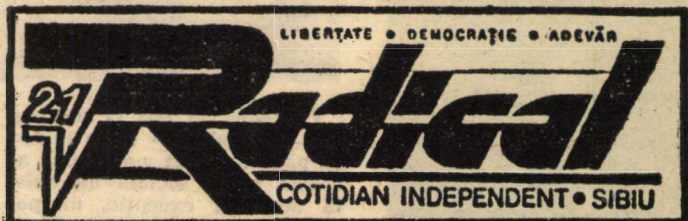
scriptia. Pentru cele 15 circumscripții există 15 contro-
lori.

Dl. Nicola Iordan, secretarul Comisiei Municipale pentru Recensămîntul Populației din Sibiu a ținut să nuanțeze scopul recensămîntului, „pentru evitarea unor eventuale susceptibilități. Datele respective se vor înregistra pe cal-

culator, operîndu-se, în ultimă instanță, cu coduri. Dificultățile de pînă acum au ținut și de perioada cînd a fost programat recensămîntul, perioadă punctată de sărbătorile de iarnă.”

N.R. Sîntem informați că, a numiți recenzori completează, „provizoriu”, datele din formular cu creionul. Nu este admis, acestea trebuind „înscrise” cu pix sau cerneală!

CITITI ZIARUL

O PUBLICAȚIE PENTRU TOATĂ LUMEA

REPORTAJE
COMENTARII POLITICE
OPINII
ANCHETE
INFORMAȚII
PUBLICITATE

ABONAMENTELE

Se fac la factorii poștali, la toate oficiile PTTR și la redacție la

Preturile	LUNAR	121	lei
	TRIMESTRIAL	363	lei
	ANUAL	1452	lei

REDACȚIA EXECUTĂ PENTRU PUBLIC:

- XEROCOPII.
 - MULTIPLICĂRI FORMULARE
- la prețuri convenabile.

Caleidoscop sportiv internațional

• Atenția forurilor sportive internaționale este îndreptată spre Albertville — Franța — Olimpiada Albă, ultima desfășurată la un interval de 4 ani. După panica ce a cuprins comitetul de organizare privind lipsa factorului principal — zăpada —, în sfîrșit înainte cu mai puțin de trei săptămîni, pregătirile au intrat în faza finală. O participare numeroasă, aproape 5000 de sportivi și peste 30000 de turiști anunțați, la o capacitate de 300000 de locuri.

Organizatorii au luat toate măsurile, de la îmbunătățirea transporturilor, pentru care s-au cheltuit sume considerabile, (trei miliarde franci) la rezerva de zăpadă artificială și 9000 t sare în caz de îngheț.

Comitetul Olimpic Român — după cum a anunțat d-na Lia Manoliu — a definitivat componența lotului sportivilor noștri — în număr de 26 — cea mai numeroasă prezență a României.

• Și continentul negru — Africa — și-a desemnat cel mai bun fotbalist al anului 1991. El este Abedi Pele, component al echipei franceze

Olempique Marseille, născut la 5 noiembrie 1964, internațional ganez, 1,74 m și 66 kg. — Jean-Pierre Papin încununat în anul ce a trecut cu premiul revistei France Football, născut la 5 noiembrie 1963, 1,77 m și 70 kg, internațional francez cu o contribuție esențială la calificarea Franței pentru „Euro 92” și-a văzut eșuată tentativa de a juca din sezonul viitor la echipa lui Berlusconi — A.C. Milan, care nu mai poate apela la serviciile lui, avînd pe lista de transferări încă 5 „stranieri”. Papin și-a anunțat intenția de a nu renunța să joace în peninsula, poate Juventus sau Roma vor apela la serviciile sale. • Și Matheus, declarat cel mai bun fotbalist al anului, pare să aibă probleme.

Disputa a izbucnit între el și coechipierii lui, care s-au declarat nemulțumiți de favorurile ce i se fac. În urma acestor animozități fotbalistul german și-a exprimat dorința de a părăsi echipa roșie-

negrilor — Inter, alegînd alte meleaguri.

• Azi în capitala Belgiei, înțîlnirea între reprezentanții celor șase federații de fotbal ale Belgiei, Țării Galilor, României, Ciprului și Insulelor Feroe, pentru stabilirea programului grupei a 4-a a preliminariilor Campionatului Mondial de Fotbal. Federația noastră, reprezentată prin Bella Cassai, secretar general, Cristian Bivolaru, secretar cu probleme internaționale și Mircea Rădulescu, antrenorul principal a naționalei, se prezintă la masa trativelor cu cîteva propuneri, în ce privește disputarea celor cinci partide din acest an (două în primăvară și trei în toamnă), cît și disputarea unui meci cu Cipru, probabil, în deplasare și cu Țara Galilor acasă. Față de ziua disputării partidelor, delegația română va veni cu propunerea ca ele să se desfășoare sîmbătă în loc de miercuri.

Marcel BALOMIR

Redactor șef: TRAIAN SUCIU